

Titel: Konstmaleren. Oversat af det Lettiske Sprog efter en i Mietau funden Haandskrift.

Citation: "Konstmaleren. Oversat af det Lettiske Sprog efter en i Mietau funden Haandskrift.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15*, A.F. Stein, 1770, s. 11. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-w1_015_014_p11_bZONE1434667/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

imod alle Beskyldninger. En herlig Dødsfælde,
Hr. Rubens. Tillad jeg omfavner dem derfor.

Palmhielm.

Tillad mig det samme, fortreffelige Konfiter.
De fortjener Nationens Erkiendtlighed.

Rubens.

Jeg haaber, Nationen skal have Ere af mit
Konst-Stykke. Mange hæbrede Mand i en Stat,
setter megen borgerlig Død forud, uden hvilken,
Rang og Hæderstege ikke kan lade sig tænke.

Gernhold.

Megen borgerlig Død have vi ikke just lagt
Vind paa. Jeg og min Svoger er optatig.
Sandt er det, vi har aldrig dræbt eller plyndret
vores Medborgere, vi fortjener altsaa ingen bor-
gerlig Vanære. Men om dette er tilstrekkelig,
for at fortjene den høje Rang, hvort vi ere kom-
ne, det lader jeg staae derhen. Vores Høihered er
et deiligt Præg tor jeg sige det, uden at ops-
vekke min Svogers Brede? et deiligt Præg
paa en falsk Dømt.

Palmhielm.

Sandt nok, Svoger! Sandt nok. Jeg ers
heller ingen Høfler. Vi dner begge kuns lider.
I og jeg. Jeg og I. Vores Bankundighed har
maaskee anrettet større Glæde i vores Embedsfor-
ring, end den almindelige Døvgshye.

Ruben